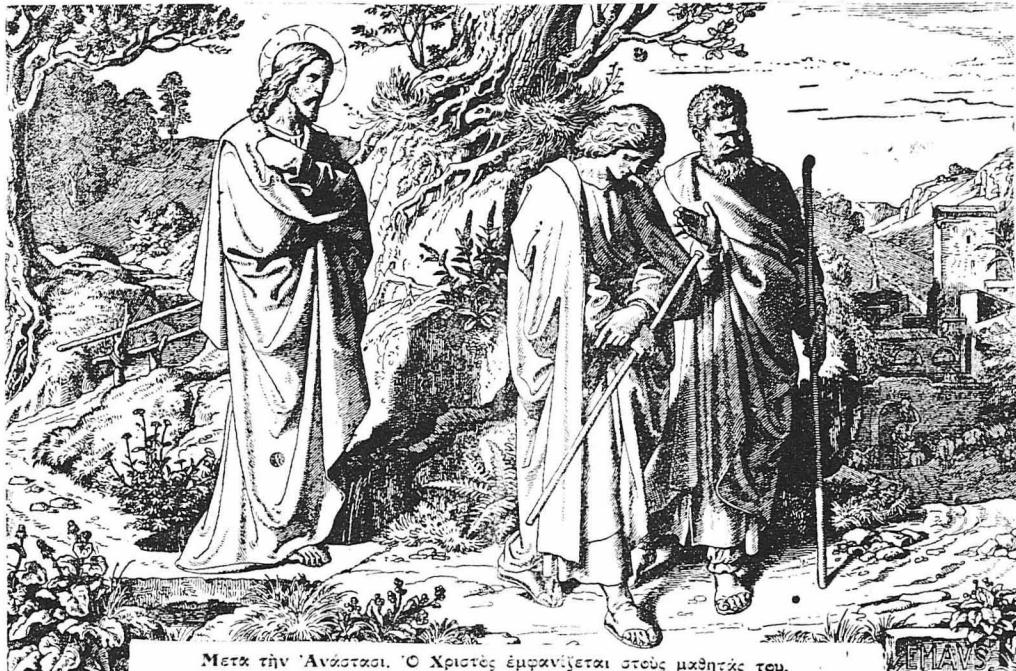

ΤΟ "ΜΠΟΥΚΕΤΟ,, ΣΑΣ ΕΥΧΕΤΑΙ ΚΑΛΟ ΠΑΣΧΑ

LEMAS

ΕΚΛΕΚΤΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ

ΤΟΥ Κ. ΓΙΑΝΝΗ ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗ

ΤΟ ΦΕΙΔΙ ΣΤΟ ΚΕΦΑΛΙ

(Η ζωή καὶ ὁ θάνατος ἐνὸς παιδιοῦ)

Σύντομη εἶναι ἡ ἱστορία ποῦ θὰ σᾶς δηγγηθῶ, μά το παιδὶ αὐτῷ ἡτανέ Σούλιοτόπονό. Κι' ἀν δὲν ξέρουμε ποιλλά πράματα γιὰ τὴν λιγόχρονη ζωὴν του — πάλι πράματα ώς δεξαῖς χρονῶν — ξέρουμε δικαῖο τὸ μεγάλο του τὸ θάνατο. Μπορεῖ νά ποιητὸν ὑστόσο οἱ σκεφτικοὶ καὶ οἱ διυκολάπτοστοι:

— Τόσο δά ένα παδόπουλο, σάν τί πρώτα ἡ-
ταν ἄξιο νά προσφέρῃ στὸ γενικό καλό, στὸν
πατέραδι, στὴν κοινωνία καὶ νά τιμήσῃ
τὸ ίδιο τοῦ τόνουα;

Μποροῦσε, καὶ πολὺ, ἐ-
γώ ἀποκρίνομαι. Ο θάνα-
τος εἰν αὔξιος ν' ἀποδεί-

ζει τὴν ζωὴν καὶ τοῦ πειδὸς ἀσημίου ἀνθρώπου τὸν κορό-
σιμην, καὶ μεγάλη μάλιστα. Ναι, ἀλλεῖ νέο ζῆ-
καντεῖ, γιὰ νά πεθάνῃ, διποὺ πεθάνεις ὁ Κιτσά-
κης, τὸ θαυματό τὸ Σούλιοτόπονό, τὸν Τζα-
βελιάδιν γενιαῖ. Η ζωὴ, ἀν δρι άλλο, ἔχει ἔναν
ψηλὸν σκοτό, τὸν τιμὴν θάνατο, διποὺ κι' ἀν ἀπο-
φασίσῃ νά κοπάσῃ. Οποτε κι' ἀν ἔριη αὐτός,
ὁ Χάρος ὁ ἀνίητος, πρέπει νά βρισκει
ἔτοιμο τὸν ἀντίμαχό του, τὸ θνητὸ τὸν ἀνθρώπο,
ἔτοιμο νά τὸν ἀντιπάλων, σαν τὸν αὔξιο Διγε-
νῆς κ' ἔχει νά πέτη. Η ζωὴ σ' αὐτὸν

τὸν μάταιον κόσμον,
δίνει τὸ μέτρο τῆς ἀ-
ξίας της τὴν στιγμὴν

ποι μαζ ἀγίνεται. Τότε νοισθεὶς γανεῖς πῶς ἔχεις, ἄμα πεθαίνεις τιμημένα,
ἔξει ποὺ ἡ μοῖρα τον τὸν ἔβιον. εἰτι μέσα στην εἰρηνικὴ ζωή, είτε
στὸν πόλεμον. Μα καὶ η εἰρηνικὴ ζωὴ ἀγνώνας είνε κι' αὐτή, άδιάφο-
ρος ἀγνώνας που βιωταὶ πειο ποὺ αὐτὸν θάνατο. Καὶ τότε νοισθου-
μεὶ ποὺ ἔξεις ἡ ζωὴ ποὺ ἔχουν οἱ φρεσκοί. Άμα πεθαίνουμε ως τὴ γαρο-
ποὺ οἵτινας κι' η φύση μαζ στεγάνωσε, παρὰ κι' ὁ ίδιος ὁ έαυτός
μαζ ἀπαντούστε.

"Αζ ἔρθιμα τῷών στὸ Σοῦλαντόπολο, τὸν Κιτάζικ τὸ Τσαβέλα.
Ηταν προφτος ἔδεργος τοὺς ἀλλούντον περιφέρουν Σοῦλαντη, τον Κιτάζικ Τσαβέλα. Ο Κίταζις πάλι ἦταν γνώσ τον Σοῦλαντον γά τοις πολεύοντος τοι μὲ τὸν Ἀλῆ πατρὶ Φώτον Τσαβέλα, ποι πέθανε στὸν Κέρκυραν. ἄμφι ςωθεὶς τὸ Σοῦλα, παραμυθένος απὸ τὸν Μανάνον ἐγήθη τον Ἀλῆ, κατὰ τὰ 1809. Ο Κιτάζικς ἦταν γνώσ τοις Ζευγοῖς Τσαβέλαι, ἀδεργοὶ τον Φώτον. Ο Ζυγοῖρης σπονθίζεις κατὰ τὴ μάρτι τοὺς Καλακούδους, καντα στὸ Καρπενήρα, λίγες μέρες ὕστερο ἀπὸ τὸ βάνατο τοῦ Μάργος Μότσαρη. Περιγράψο πάρ ὁ Μ. Μπρόστας εἶχε βαφτίσει ἑνα ἀπὸ τὰ παιδιά τοῦ Ζυγοΐρη Τσαβέλα, διατί εἶχε καθη τὸ Σοῦλα και ζούσαν στὴν Κέρκυρα, στὰ 1810. "Εμπινε λιοντὸν ἀπὸ τὰ 1823 ὅφαντος ὁ Κιτάζικς, και ἀπὸ τότε ἀσύλονθήτο τὸν Σαδεργό τον Κίτα στοὺς πολεύοντος, ἀχρότοτο.

Ο Κίτσους άρχιεπος τό 1821 δέ θά ήταν σε πεισμόστερο από 23 χρονιανή λεβεντής και μάγη της περιοδού το Κιτσάω στην χώρα. "Ομός δε δύνετος αὐτὸς ποιεῖ μοι πεισμόν πεισμού σε γάρ την παλαικαριά την πιο τραγού τον οποίον τον ζάδερφο. Γιά τὸν Κιτσάσην πιγίνη ήταν ὁ πλέον. Χαρές μονάχα καὶ γῆγες λατταρίδες τον ζώψιζε ἡ φιοτιά καὶ τὸ μολύβι. Ήταν ἄγρο τὸ παλαικάρια καὶ ἤταν ἀλιθό. Κ' ἥτανε γραμματέον νά καθῇ ἀπό τὴν ἀλογοτού του, που περνούσα καθὼς συνορο, καὶ ἔγινε τὴν ἀρμενιστικὴν τὴν θεία τον γαροφαγε-
μένην.

Κατά τὰ 1825 βρεθήκαν δόκιμος καὶ ὁ Κιτσάρης μὲ τὸ σώμα τους νά πολεμάνε γέρων στὸ Νιοστροῦ (Νιοστρόν), τὸ καστρο ποὺ τὸ πολυκούστιον ἦταν καποδιστρίου. Οἱ Κιτσάρης Τσαβέλας, ξέσινον τὸν καποδιστρό ήταν ἀγόριστος ἀπ' αὐτούς. Τὴν ιστορίαν αὐτῆς τῆς ἐπιστρατείας δὲν εἶναι διορθέα τὸ τόπον νά γίνεται περιγράψουμε. Οἱ διοικητοὶ κατετανάκι ήταν πολλοί πειραιώνειν μὲ τὸν τρόπον καὶ τὰ μέσα ποιούντας ἔξετάρια ὡς πόλεις, καὶ τὰ παλιρράια τους, χωρὶς αποθέσεις καὶ υποταξιαί, ήταν ἔτοιμα νά διατηθοῦν. Τότε απόδιον γράμματα ἀπό τὴν Ρωμείων, στελέμενα πάσσοντας κατετανάκι, καὶ λέγοντας πότισμα τοιχώσια σφραγίδας, μὲ τὸν Κιονοτάρη ἀρχότατόν του, αποκλίσαντα τὸ Μιονόλυγον, καὶ νά πάνε Βούρβια βιαστικά.

Ο Καρπάσιος καὶ ὁ Τευθέλες δὲ πάσιν
καὶ τὰ δύον πρότοι. Περάσαν δάν ἀ-
στραφή τὸ Μιούπα καὶ φεύγουσα στη Ρούμελη.
Ἐξει σιωπές καὶ ἄλλους κατεπανώς. «Οώος
ντι τραβήξουν τόποι ἀμέσως, θανάτῳ γίγνονται,
κατὰ τὸ Μιούπα, ὅπους γύρω θάνατος θέλος
οπιστανέονται» λέει Τούρκος, καὶ δὲ θά βρι-
σκονται στὸ δρόμον ὃς γραμμή μα τίτης ἔνα κοριδί¹
κρονται να φάνε. Γιατί, ἀλληπεια, τὸ φυματίον
πολὺ πει σπάνιο ἀτ τὸ κρονέα. Καὶ γι αὐτὸν τ'
ἄπαγα στρατεύεται τὸν χρόνον τοῦ Ιεροῦ Α-
γορᾶ, τὸ περισσότερο καιρὸν τρεμάνται μ' ἄ-
λιον κρέας μιορημένο στὸ σύνθιτα. ἀπὸ τὴν ἀρ-
μενίαν σημαῖται τὸ φτωχόν τελεταριῶν, τῆς πειρούστερες φορές
με τὸ ἔτον θέλω, γιατὶ ἀλιών δὲ πελάθανται τῆς πείνας οἱ στρατιώ-
τες. Γι' αὐτὸν λοιπὸν καὶ τὸ φυματίον πάσια καὶ ἔνα ζευκόποιο μη-
μότα, πολὺ γι αὐτὸν θέτει τὸ ο. σ. σ. γ. γ. οὐνά πούμε, στὸ καθημε-
ρινό, καὶ συγκά μαλάτα ἀνάπτω φυτό τῆς παλαιόγνως καὶ τῆς πα-
λαιοποιίνας. Γι' αὐτὸν καὶ τὸ ἄπαγα στρατεύεται στὶς πατρούτερες
τους σηρούνται μαζὶ τους καταδίπτα σημανεύει πότε μὲ το καλόν καὶ πότε
με τη βίαια, πουν ἀργότερα η Διοκέσηρη φεύγοτιζε νά τη πληρώση διο-
πορούσε.

Οὐ Καραποτάζης, ποῦ ἵναγνωφέσταν ἀπὸ τὸ Τζεβέλα ἀνάτερος
(ῆταν καὶ ποὺ μεγαλύτερος στις γράμματα). Μιλοῦ τὸ ξέραν πᾶς δὲν
ἀγίωσθε ποτὲ τάδικο τοῦ φυτού πουράνη. „Επέριν οὖν ποὺν
πάνε γὰρ τὸ Μισούλγη, νό βεσθή τοφή. Κι' ἀποφασίστηκε νά τὴν
ἄρτζανον δύο ἀπὸ τοὺς Χριστιανούς, πά αὐτὸν τοὺς Τούρους, ποῦ
την ἐγανάκην τοὺς Χριστιανούς. Ναΐαν πά τοῦ Καρα-
νήνη τὸ χρωτόσανε γερά πολλοῖ Τούροι, κ' εἶχαν ἔξει γιλιάδες πο-
βατα σημανένα αὐτὸν τοὺς βλάστους, στανες ὅλαρέσες, καὶ διάσειρα
χειρὶν ζηγνυμένανα, καὶ τάρογαν ἀτ αὐτά. Τα Καρανήνη σειν θέσον
ποὺν σπαρτηγική γιατὶ ἔξει περιγνάνη δὸ δώμος ποὺν φέρονται ἀπὸ τὴ Θεσ-
σαλίαν αὐτοὺς Ρομαίους καὶ Μεσογείους.

Διαλέχτησαν λοιπόν διάδοσην λέπετές και περατώντας μέρανύχτα πέθανε Σωτήρις Τονόρους και τούς από τους χιλιάδες ζωντανού ποδιάτα, γελάδια. Και τόσα της τροφίμων το έγινε ηγαντικόν. Τοφα, δρόμο γιά τα Μισολόγια, παλπάρισις ιου! Καί το κύτταμά σας ποτέ νάνε τόσο δρυγατό, πού για τροφικές θέματα Κιουτσάτης Βεζύνη, Ιωνίς και νύ τον κάπιν νά λάσπει τον Μισολογικόν των άποκλεισμών... Μά όχι, τό Μισολόγιον τρέπεται να μετίναι απόλυτεμένο και νά πολεμήση ώς τον δύλωστέρο της δινάγμης του σταύρου, και νέ· πεθών —γι' να μετίναι αίσιανά άθανατο. Στειλάς τα παραδόμενα, υπ' ονομών, δεσποτείανα στερεόσαδά,

οι, νύ κάπουνε γνωστό τὸ σκοπό τους καὶ τὸ σχέδιο στη φρουρά του Μισολόγγιου. „Οὐαὶ κανονιτήσας υψηλών, μωσαῖα, καὶ μια ωρὴ περίθεα, 25 τὸ ι εἰ τὸν εἰν 1825, ἡ φρουρά θὰ ξεπούλησε από τὸ Μισολόγγι, καὶ οἱ ἄλλοι θὰ γοβολύσουν αὐτὸν τοντούς της, ἀπὸ τὰ δύο πλευραὶ, τὸ σφανδαλεῖο τοῦ Κιουταχῆ-Βέζηνος, ζῶντας ἐπὶ ταῦτα ψεύδεμένος. Τὸ επίγειαν ήταν ωφέλιο καὶ διένει πώς τὸ καταπιάστηκαν καὶ τὸ βγάλιαν πέδιο οὐ γεννάθη. Οἱ διοι τὸ στόμα τους θετοῦν τὸ περιγράμμανε, Βαθὺν χατίκαια ἀπαντά ζόναντα τὸ σπαστότεο, που ἀπὸ ταῦθισσονα τοῦ Ζυγοῦ φοβερότε τὸ Μισολόγγι. Στὸ τελευταῖο χατίκαια, τὸ πειστινό, ήταν τοῦ Κιουταχῆ τὸ παντού, πλούσιο μὲ τὸ μπαζάρον τοῦ βένινου, καὶ τὸ φάναρον τὸ Αργαντές διαλεγοτο. Αἱ ζωγράφη τοῦ ρωμαίου ποιού ιπάρχοφερού διαματέρας καὶ ποιο στάθμης στη Διάσηρη, θετότω μὲτροῖς μέτροις, ἀποτελούσαν τὸ *Micralogion* τὰ σκεκάνα, πάνοπον

· Αποτελούσαν τὸ *Micralogion* τὰ σκεκάνα, πάνοπον

— Αφον σποχαρτηκαν των πιλοσοληγον το ογεμα, νηρας πειδ καλο και πειδ αναγκαι και σποτηγυκον ρα βρ α δ ο σ ον μ ε τ ω φ ε ι δ ι σ τ ω κ ε φ α λ ι, δινυτας ξαφικη τουμαρα και ζημια τοδ ζχθον, νυχτα, μεσα στο ίδιο του το γενικο σπραπεδο, και να κανουν εκείνον ποδ Θεος, των κακων ζχθος, ηθελε μαζ φωτισι. Διαλεχτηκε λουπων ώδο κλιδεσ στο γελει και κινημας με την τουνεδ (σακοβολη) απην πλατη. Ουωας δ ζχθος ζχνυτας πιασμένα δια τα πόστα (θέσεις) γυνοι και στονδ δρόμους δια καρούσια (ανοικον), και πολλοντ κατάκοπους, για μη μαζ πάρουν καμαρι, μηδ ανάγκαστ το τρέψουν τη νύχτα διπο μονο πάτια ιλεφτικη, και την ήμερα πάλι νη λημεγιζουν σε τικους συλλογους(δασωμένους) και σε λημασια κλεφτικα, κη εισι με τέτουες μηχανες και κανο πάθης γελαδας τα καρούσια τους .— τα τηνολογα δ Θεσα— και διη μητταρικην

καὶ καὶ παραπλήσια καὶ συνουσίατα. Τούσκοι πολλοὶ σφραγέμενοι ἦσαν, στὸν ὄπιο τοῦ· "Ἄλλοι σύδικαί εἰσαν σὺ λύκοι, ἀλλοὶ τρέχουν χωρὶς νε ἔξοδον ποὺ πάν. Τὰ ποντίκια τους, σ' ἔγινε τέταρτο τῆς ὡρᾶς, στὰ χείρα μας παραδούμενα καὶ γεμάτα βῖο. "Ομοίοι σ' Εἵλλας μανιαστῶν ἔναντι στὸν ἔχτηρο, πήγαν λίγα πρόποιτα, μαυεδές, ἀγαπάται αὐλά, απία, σαύλαι κι ἄλλα λίγα ενισκούσκια καὶ πειρατοὶ ἦταν παραδούμενοι στὸ κυνήγι καὶ στὸ σφάξιο, μήπως καὶ μπροσθίουμε τὴν ιδιαί νύχτα ρά γαλλάσσουμε καὶ τὸ στρατόπεδο. Τὴν διατὰς ὥρα ταῖς αἱλλοῖς, ποὺ πλακώναντας ἀπ' τὸ Μισολόγγι, τοὺς παρηγάνθησαν ταῖς κανόνια, μὲ τὸ νά εἰχαν ὅμως αιφριά πολλά ωρά, δὲ μπορέσαντε νά τὰ καυφρωσούν, κι ἔνα μεγάλο κονάκι βανύλωσαν.

»Ο νυχτοπόλεμος αντὸς κράτησ άνοι γέρες. Ως ἔχοι βλέποντας τὸ καῦμα τους, ἀφῆσαν ὅλα τὰ τσαντίκα καὶ τῆς θερεύου τους ἄδυντες καὶ κλειστήκαν πίσω ἀπὸ κάτιν χαράκαι καὶ ταυτόνια δυνατά, ἐπίνηδες για ὡρα ἀνάγκης καμώψειν, κ' ἥταν διόπιστο πειά ύα τοὺς βγάλουν τοῦτο καὶ κατέβασαν τοῖς ποδίσιοις (ἔφοδο) ὡς τὰντιρι τοῦ Κιονταχῆ, κ' ἐξει ἔγινε πολὺς σκοτωτός κι ἀπὸ τὰ δυο μερι, γιατὶ οἱ πασσαδες κι οι σοματοφορές λακές κι πολεμούσαν για τὴ ζωὴ τους. Ἀπὸ τοὺς Τόνούχους πειδόμενοι σημαντικοὶ ακτωταί εἰναι σ' αὐτὴ τῇ μάχῃ εἰνὲ ὁ Χασάν πασσαδ Γκεκές καὶ τρεῖς μπέθεδ, χωρὶς τοὺς ἄλλους σηματωτένους, λαβούμενοι καὶ πιστωμένοι ζωντανούς. Ἀπὸ μᾶς εἶνε ἀπόσιο ἀπενήντα σκοτωτένοις καὶ λασθένοις οι καὶ ἀπὸντὸς σημαντικὸς ὁ μαραστός Κίτσης Τζεζένας πρόσδος ἔκδειρος τοῦ Κίτσου. Απὸ τοὺς τοῦ

ΟΣΕΧΩΣ ΟΥΚΕΤΟ ΤΕΙΡΑΤΩΝ.

Μισαλογίου ἀλλοὶ τοῖοι κι' ὁ Δαμροθεῖος λίγοι λαζανέοντο. Αὐτά γενῆκαν ὡς τῆς ὁ φρεσὸς ἡς νυχτός. (Τουργ., ὄρωρον μετὰ τὰ μεσανχτά), διώκεις όπου εἰλεῖ βυθὸς τὸ φεγγάρι κι' ἡ μέρα ἥτανε κοντά, κι' ὁ κάκιος δὲ βολεύει, κι' ὁ δρόμος ἥτανε μαραχός, εἰπανε πειλά τὰ τραβηγάτυμεν.»

Αὐτῷ μὲν λέπει ὁ φωναρύς, Κι' εἴλη, ἔνοιανις,

ΔΙΑΝ ΠΡΟΣΕΧΩΣ
ΣΤΟ «ΜΠΟΥΚΕΤΟ»
«Η ΖΩΗ ΤΩΝ ΜΕΙΡΑΤΩΝ»

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΩΝ ΑΤΩΙΔΩΝ

ΣΙΛΟΥΕΤΤΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΣΑΛΟΝΙΑ

Ε. Β.

Μία διατσις ἐν τῇ ἔρημῳ, ἡ νεαρά ἐπέλεκτή πυρία, τῆς ὥσπεις ἡ δύναμις εἰς τόσαν τοξόφυτα, σιναθριζική, ἔζωνται καὶ ἐνδιαφέρονται. Ανοιτέρα μέρων τοῦ ποδὸς πάντων ἀνετροφή ἐπεμβράκεν ἐίναι τὰ δύο πυριώτερα προσόντα ποὺ συντέλουν εἰς τὸ νῦν ἔζωνυψην ἡ παρονοία της καὶ ἡ συντροφή της. Τὸ νησός της ἀπέλι, ἀμεινότατο, ἄστρο. Η γεννηγονία της εἴμασφη, ἀρκεῖ να ποιῆσαι ὅτι τὴν παρονόδουν μὲν τὴν Μπύτεστ. Αἱ ἐμφανότες της στοῖς διαλογιστούσις καὶ ποιμανούσις συναλογεῖς ἐπέτατος κομψαὶ καὶ γραπτούσια.

H MONTAIN

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ωραία κοσμετική συγκέντρωσις τῶν παρελθόντων Τετάρτην πυρά τῷ καὶ τῇ καὶ Καρφίλα.

—Η περιγράφεται σάλια ποὺ ἱστο στὸ χόλι, ἐχρησιμεύεν ὡς λότια καὶ σίχαν παραταχθῆ αἱ κομφετέραι· Αθηναίαι.

—Υπερτήσιμην —ποτὲ γίνεται σινιθήσις πότις δεξιωσις· τοαλέτης σε γραμματά σινιθούσια καὶ ίδιος μάρα, μία ἀπτίδασης ἡτο η ἐμφάνιση τῆς παρεπιδιμούσης ἐξ Παρισίου κ. Κρατζή, ήτις ἔφερε μπλε-σιελ ἐμπρεμέ τοαλέτης καὶ μεντό στὴν ίδια μάτζωσι, γαρυφαλμένη μὲν σενάριο ἀράστε.

—Η οἰκοδέσποινα —γοντετακή πρεσβύλη— ἥτο μία ἀπό τὰς πλέον διαματείσας μαραντίσεις.

—Ἐξάπτως κομψά ἑμαντίσεις αἱ πυρία· Αργυροπούλων, Ζαλούστα Λαζαρούλων, Δρονίλα, Η. Μπέτη, ή δις Ἀγάπα Μαρού, ή δις Βαρούλημ.

—Χορδός ζωντάτος ἐπό τοις ὥρους τοῦ ἀνετρεποῦ φραμπούνων, ὅπος τοῦρα ἐπέβαλει ή μόδα.

—Ἄλλη δεξιότης τῶν παρελθόντων Τοίτην παρὰ τῷ καὶ τῇ κ. Μπόταση.

—Η οἰκοδέσποινα δραπετεῖ περιπέτεια καὶ ἀνθένια εἴμασφηά.

νη ἀπό τὸ Τζαβέλια, τὸν Καραϊσάζην καὶ ἄλλους καπετανάους. Σύντονο λόγον ζάνει πυριά γιὰ τὸν Κιτσάκη. "Ουως καὶ ἔνις ἄλλος ποὺ θήνει στὸ Μισολόγηγον καὶ ἔλαβε μέρος στοὺς πολεμούς τοῦ Μισολόγηγον, ὁ Αρτέμιος Μήχος. Ήπειρώτης, να τί γράψει;

—Ἐνας ἀπό τοὺς οικοδέσποινος ἦταν καὶ ὁ Κιτσάκης Τζαβέλης. Αὐτὸς ἐδειξε ἀμίηην παληκαριά. Πήδησε μέσον ἀπὸ τὸ χαντάκι ποὺ τριγύρισε τὸ σταρτίο τοῦ Κιτσάκη. "Εκεὶ βρέθηκε μονάχος καὶ κυκλώθηκε καὶ ἔπειτα θύμος τῆς ίδαις τοῦ παληκαριᾶς". Αντά εἶναι τὸ γραφτό. Άλλη ζήνης καὶ τὴν προφορική παράδοση, ποὺ εἶναι ιερὴ καὶ ἀντί, ἀμα είνει πιστή. Ἐγώ την ἀζωτάνη ἀπὸ στόια Σούνιούποιο καὶ τὴν ἔχω ἀπό τότε σα φανατόζει μέσον τὴν φυγή μου, καὶ θα σώζω τὴν πατριστική ἑδωνή. Αρθαντής ποὺ βρεθήκε στὴ σκηνή την περίγραμμή τηςτέρα στὸ Σούνιοτε.

Μέσον στὸ πολεύον τὸ μάνασος, τραβώντας ίσια πάνει στὸν ἔχτορ, βρήκεται τὸ παδὸν δόλωνόν τοῦ, ὃζον ἀπὸ τὸ τεταντόν ποὺ πασσά, καὶ ἀνάμετα στοὺς Ἀρθαντής, ποὺ τόπειν τρομάζει. Τότε ξένταγε. Σὺν πεινασμένᾳ ἀγρίμᾳ τὸ τριγύρισαν αἵτοι καὶ γελούσαντας μάσκην. "Ουως ή θυμοφύια" καὶ ἡ τοῦλα τοῦ ἔχοβε κάθε δομή τους. Τὰ καρφωτά, γνωστικά ἀπάντων του, σωπάνανε.

—Δέν οἷος σὸν τὸ Ζυγοῦν Τζαβέλια τὸ παδόν; οὐτίσης ὁ καπετάνος τους θυμάνοντάς το.

—Πολεμάτε, ἐγὼ εἶμαι! είτε ὁ Κιτσάκης, έτοιμος στὸ θύνατο.

—Ἔπαν παλιάραι· μόνο παιδί, μά ἐστιν μά τὸν περάστης... Κάποτε μὲν γύριστες ἀπὸ τὸ θύνατο σῆρε, γνώστε στὴ μάνα τους!

Ο Κιτσάκης διως ἀνάφει· τόλει ντροπή νὰ τοῦ θυμάνη τὴ μάνα του τέτοια στρωμή.

—Χτυπάτε, θὰ χτυπήσω! είτε, καὶ τοιμάστε.

—Σύρε! είτε ὁ Αρθαντής.

Ἀνοίξαν τόλο νά περάσει. Κ. ξεργήσεις ὁ Κιτσάκης ντροπασμένος. Ποτὲ δὲν πάτειν πότις θάλει γι' αὐτὸν ὁ πόλεμος τέτοιο ἄξαντο φρονμάτι.

—Αρθαντής νῦ τοῦ περισσοῦ τὴ ζωή... Δέν είχε ζεμαστούν πολὺ, καὶ ἔνα τουρκέας ἀσύνθητος. Κ. ξέπισε σπασμένο τὸ παληκαρόποτον.

Μπανισμένος ὁ καπετάνος ὁ Αρθαντής τράβηξε τὸ σπαθί, καὶ ἀπέτηε ἀπό τὸ μαλλί τὸν ἄπιστο πούρο οἴξει.

—Γιατὶ τόλμας; ἄγριος τοὺς φύτησε.

—Ἐζανά τοῦ ἔγα τὸν ἀδερφό μου...

—Πότε; καὶ ἀπὸ ποιόν;

—Ἀπὸ τὸν ἔλλεφό του, τὸν Κίτσο τὸ Τζαβέλια, στὴν "Αμπλιαντ..."

Μὲ λίτη τότε ὁ Αρθαντής ἔβαλε τὸ σπαθί στὴ θήρη καὶ δεν μάλιστα πεισα...

ΓΙΑΝΝΗΣ ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗΣ

ΜΠΟΥΚΕΤΟ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑ ΕΙΚΟΝΟΡΡΑΦΗΜΕΝΗ ΦΙΛΟΔΟΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΟΜΑΔΟΣ ΛΟΓΙΩΜ

ΓΡΑΦΕΙΑ : ΟΔΟΣ ΛΕΚΑ 7 (Τηλέφ. 52 - 03)

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»

Ἐσωτερικοῦ δι. ἐν ἔτος Δρχ. 150 II Ἐξοτερικοῦ δι. Ἄγγελας Μίλα
π. "Εξανήνος" 80 II Ἀμερικῆς δολλάρια δ. δολλάρια δ.
καὶ δι' δῆλη τὴν Ἀσρικήν καὶ Βελγικὸν Κογκό Ἐπιστροφὴ Σελίνα 30.
Αἱ ἐπιστολαὶ καὶ τὰ χρηματικὰ εὑδάθεμα δέοντα πρός τὸν
"Ιδιοκτήτην τοῦ Μπουκέτου" κ. ΚΩΝΣΤ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΝ.

Τιμὴ ἑκάστου φύλλου Δρχ. 3.

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΟΥ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ» :

Ἐν Αμερικῇ Mr D. Stroumbas 261 w. 85th St New York
U. S. A., en Αιγαίνων · Σούδαν δ. κ. Σταυρόδουλος Σαράφης, 12
Cheikh Soliman Pacha, Alexandria, καὶ ἐν Βελγίκῳ Κογκό δ. κ.
Γεώργ. Αντωνιάδης B. P. 445 Elisabethville Congo - Belge.
ΓΕΝΙΚΟΙ ΠΡΑΤΟΡΕΣ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ Διὰ τὴν κατὰ φύλλον πώλουν
τοῦ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ» : NEW YORK NEWS AGENCY, General
P. O. Box 497, NEW YORK, CITY, διότι δέοντα πρός τὸν
οἰνιδιαφέρομενον.

—Μεταξὺ τῶν κειτημένων διαφορίνειν Πρεσβειτήν καὶ κ. Ραζάνω, "Υπογράφει καὶ τὸ Αργυροπόντον, καὶ καὶ Σταυρόδουλον, καὶ καὶ Ζαλούστα, καὶ καὶ Τομαζήν, καὶ Μαρούσοδότον, τὴν καὶ Λίζ. Μάνων, τὴν καὶ Λιάνη Κ. Αλεξανδρήη, τὸν καὶ Ρωσοστήν, καὶ καὶ Νευρούποντον, καὶ καὶ Αγρεντούνη, καὶ καὶ Λαζαρίδην, καὶ καὶ Λαζαρίδην.

—Ἐκτάκτως χαριτωμένη καὶ κομψή ἥτο η κ. Σαζελλαφατούλον.

—Διακοσμητής ή κ. Πέρσον Καρατζάνη.

—Εἰλικρινής φυσιογνομία ή κ. Ναούη.

—Αγάλματωνδής εἰμορφά ή κ. Μητσοτάζη, φέροιται κόσκινη τοαλέτα.

—Ζοηρότατος μαρτίτης τὴν παρελθόδισαν ἑδομάδα παρὰ τῷ καὶ τῷ εἰς τὸν Λαζαρίδην.

—Μία τῶν αἰθουσών είλεις διατεθῆ διὰ τῶν λαμπάδαντας μέρος εἰς τὸν διαγωνισμόν.

—Η κ. Τομαζάλη ἔφερε κομψοτάτην λειτήν τοαλέταν.

—Εἰς τὸν διαγωνισμὸν ἔλαβον μέρος οἱ έξης :

—Ο Πρεσβειτής τῆς Αντστρίας κ. Γρούντερ, ή κ. N. Πετρίτην, ή κ. Καράβήνη μὲ πολὺ ἐλεγχόντων τοαλέτας καὶ βέστα βέροια μάντη, ή κ. Χατζηνέστην, ή κ. Κατσογιάννην, ή κ. Παπαγεωγιανούλον τούλη εἰμορφή μὲ μαρφή δαντελλένια τοαλέτα, ἀπότελεμένη ἀπὸ τριφύλλων. Αἱ δύοτες Καρούζοφορές καὶ Φωστηροπόντια καὶ οἱ οἰνιδιαφέροντες Σταυρόδουλοι, Α. Κρανίδης, Λ. Κρινές, Μάτεσης, καὶ Κρινός, λαδόντες δραπίρηνειν καὶ μίλιαν πατίτης μαρτίτης παρὰ τῷ κ. Β. Αζριών.

—Νικηταὶ δύον οἵ κύνια Μάτεσης καὶ Κρινός, λαδόντες δραπίρηνειν καὶ μίλιαν —ένα ανατάσια καὶ ἔνα ποτηφόλλι —εὐγενεῖς ποσφερόντες.

—Η Επετίσης ἐστέπηθη ἡτο πλήρους ἐπιτυχίας, κάλις εἰς τὸν τόπον εὐγενῆ πρατείδειν τῶν οἰκοδεσποτῶν.

—Τὸ κυνίκον πλούσιον πατίτης.

—Εἰς τὰς ἄλλας αἰθουσάς διατρίψηνειν πατίτης πατίτης τοῦ πατέρας μηδένεις εἰς τὸν διαγωνισμόν, τοὺς έξης:

—Τὸν πατέρα την κ. Δαμαλά, την κ. Καλφορθούτην, την κ. Χαροπόντην, πουρόν πατίτη καὶ μπλε στύριον, την κ. Περόγλου, την κ. Κρινόν, την κ. Φωστηροπόντη, την κ. Γ. Γραΐστηρα πολὺ καυηπούσια μὲ μαρφή τοαλέταν, την κ. Νικολάου πούλη εἰμορφή μὲ πτώτη, την οἰνιδιαφέροντα Ρόζ καὶ τοὺς κ. Σταυρόδουλοι, Α. Καραλήν, Δ. Κρινόν, Ν. Πετρίτην, κτλ.

—Τὸ Σάββατον δεξιώντας μαρτίτης παρὰ τῷ κ. B. Αζριών.

—Ἐπίσης παρὰ τῷ κ. Δ. Δαμαλά.

—Άριστον Κριαζήν μαρτίτης παρὰ τῷ καὶ τῇ κ. Ν. Πετρίτην.

—Τὴν παρελθόδισαν Τετάρτην δεξιώντας παρὰ τῷ Ναυάρχῳ καὶ τῇ κ. Γ. Μαζάκη.

—Η κυριή ἔπαντας τὸν Π. Φαλήρου, διενθετημένη μὲ πολὺ γραφτόζεντας —μετὰ τὴν διαγωνίσταν πυκναθηπούσητετα τῶν οἰκοδεσποτῶν —δόμαιν καὶ ἐλέστερον κόσμον.

—Μεταξὺ τῶν κειτημένων ησαν Πρεσβειτής Ιταλίας, Ιαπωνίας, Αίγαντον, κ. Παπαδάτον, καὶ κ. Καραλήν, κτλ.

H MONTAIN

Η ΕΙΚΩΝ ΤΟΥ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ ΜΑΣ

Τί είσάν τον σημερινούν έξωφύλλουν μαζείειν εἴλεις έργον τοῦ γνωστοῦ ζωγράματος κ. Αλεξ. Χριστοφῆη μὲ τὸν τίτλο «Στήτ. Βούνοι». Ο κ. Χριστοφῆης ἐπέθετει ηδη τὸ έφαρ τοῦ στὸν «Παρανάσσο», μάτων συγκριδούσια καθημερινῶν ἐξεισπειρῶν κόπων φτιλέτερον.

ΕΚΛΕΚΤΟΙ ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Ἐν Ναυάρηι ή Δις Ντίνα Χ. Καλπακή καὶ οἱ κ. Παναγιώτης Πανάλουντος, καθηγητής, ἔδιοσαν μάριδαν επόσχεσιν γάμου. Εὔζωμεια ταξιέναι τὴν στέψιν.

K. Π.